

แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันการรับของขวัญ รับสินน้ำใจหรือผลประโยชน์
ในรูปแบบต่างๆ จากการปฏิบัติหน้าที่ ใช้เป็นแนวทางมาตรการป้องกัน
การมีผลประโยชน์ทับซ้อน ของบุคลากรกรมการศาสนา พ.ศ. ๒๕๖๖

คำนำ

แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันการรับของขวัญ รับสินน้ำใจหรือผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ จากการปฏิบัติหน้าที่ เล่นนี้ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกรอบแนวทางปฏิบัติเพื่อใช้เป็นแนวทางมาตรการ ป้องกันการมีผลประโยชน์ทับซ้อน ของบุคลากรกรรมการศาสนา พ.ศ. ๒๕๖๖ และเป็นการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้กับบุคลากรกรรมการศาสนาให้มีความละเอียดรอบคอบในการตัดสินใจที่จะปฏิเสธการรับ ของขวัญหรือรับสินน้ำใจในรูปแบบต่าง เพื่อลดปัญหาการทุจริต และป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนที่อาจจะ เกิดขึ้นได้

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

เมษายน ๒๕๖๖

สารบัญ

หน้า

แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันการรับของขวัญ รับสินน้ำใจหรือผลประโยชน์
ในรูปแบบต่างๆจากการปฏิบัติหน้าที่ ใช้เป็นแนวทางมาตรการป้องกัน

การมีผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรกรรมการศาสนา พ.ศ. ๒๕๖๖

๑

ความรู้ที่ไว้ไปเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน

๑

แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

๓

ช่องทางและขั้นตอนการแจ้งเบาะแส กรณีพบเห็นพฤติกรรมที่น่าสูงสุดการมีผลประโยชน์ทับซ้อน

๔

บรรณานุกรม

๙

แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันการรับของขวัญ รับสินน้ำใจหรือผลประโยชน์ ในรูปแบบต่างๆจากการปฏิบัติหน้าที่ ใช้เป็นแนวทางมาตรการป้องกัน การมีผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรกรมการศาสนา พ.ศ. ๒๕๖๖

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน

ความหมายของ "ผลประโยชน์ทับซ้อน" (Conflict Of Interests)

สำนักงาน ก.พ. ได้นิยามความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม หรือ Conflict Of Interests ว่าหมายถึง สถานการณ์ หรือการกระทำที่บุคคลมีไว้จะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ พนักงาน บริษัท หรือผู้บริหารมีประโยชน์ส่วนตัวมากจนมีผลต่อการตัดสินใจ หรือการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง หน้าที่ที่บุคคลนั้นรับผิดชอบอยู่ และส่งผลกระทบต่อประโยชน์ของส่วนรวม กล่าวคือ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตัดสินใจหรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งของตนอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองหรือพวกพ้องมากกว่าประโยชน์ ส่วนรวม ซึ่งการกระทำดังกล่าวอาจจะเกิดขึ้นอย่างรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ทั้งเจตนาและไม่เจตนา ในรูปแบบ ที่หลอกลวงจนกระทำการเป็นธรรมนิยมปฏิบัติที่ไม่เห็นว่าเป็นความผิด

ประเภทของผลประโยชน์ทับซ้อน

รูปแบบพฤติกรรมและการกระทำที่เข้าข่ายผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นไปในลักษณะต่างๆดังนี้

๑. การรับของขวัญหรือรับผลประโยชน์ คือ การรับของขวัญและความสะดวกสบายที่เกินความ เหมาะสม ซึ่งอาจส่งผลต่อบุคคลในการปฏิบัติงานในหน้าที่ การรับของขวัญมีได้ในหลายรูปแบบ เช่น การลด ราคาของที่ซื้อให้ การเลี้ยงอาหารอย่างพุ่มเพือย ตลอดจน การให้ความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ซึ่งมีผล ต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ให้อ่อนเอียง หรือเป็นไปในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ให้ของขวัญนั้น

ตัวอย่างการรับของขวัญหรือผลประโยชน์

- การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐรับของขวัญจากผู้บริหารของบริษัทเอกชน เพื่อช่วยให้บริษัทดันได้รับชนะ การประมูลรับงานโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ

- การที่เจ้าหน้าที่ได้รับของขวัญจากบริษัทเอกชนในปีที่ผ่านมา ทำให้เป็น เจ้าหน้าที่เร่งรัดดำเนินการ ให้กับบริษัทนั้นเป็นพิเศษ โดยลัดคิวให้ก่อนบริษัทอื่นๆ เพราะคาดว่าจะได้รับของขวัญอีก

- การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไปเป็นคณะกรรมการของบริษัทเอกชน หรือรัฐวิสาหกิจ และได้รับความ บันเทิงในรูปแบบต่างๆ จากบริษัทเหล่านั้น ซึ่งมีผลต่อการให้คำวินิจฉัยหรือข้อเสนอแนะที่เป็นธรรมหรือเป็นไป ในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อบริษัทผู้ให้นั้นๆ เป็นต้น

๒. การหาผลประโยชน์ให้ตนเอง คือ การหาประโยชน์ให้กับตนเอง ครอบครัวหรือพวกพ้อง จากตำแหน่งหน้าที่ เป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อตนเองตัวอย่างการหาผลประโยชน์ให้ตนเอง

- การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจหน้าที่ทำให้บริษัทตนเองหรือบริษัทครอบครัวได้รับงานเหมาจารัง หรือฝ่ากฎหมายเข้าทำงาน

- การที่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างทำสัญญาให้หน่วยงานต้นสังกัดซื้อวัสดุ หรือครุภัณฑ์ จากรายการของครอบครัวตนเอง หรือบริษัทที่ตนเองมีหุ้นส่วนอยู่

- ผู้บริหารหน่วยงานทำสัญญาเช่ารถไปสัมมนาและดูงานกับบริษัท ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่หรือบริษัทที่ผู้บริหารมีหุ้นส่วนอยู่ เป็นต้น

๓. การทำงานพิเศษโดยใช้เวลาราชการ คือ การเป็นที่ปรึกษาและการจ้างงานให้แก่ต้นของรวมถึง

การใช้ตำแหน่งสถานภาพการทำงานสาธารณะในการเข้าไปเป็นนายจ้างของภาคเอกชนหรือเป็นเจ้าของเอง นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการใช้เครื่องมือเครื่องใช้ของรัฐในการทำงานพิเศษภายนอก

ตัวอย่างการทำงานพิเศษโดยใช้เวลาราชการ

- การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ทางราชการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการเพื่อให้บริษัทเอกชนที่ว่าจ้างนั้นเกิดความน่าเชื่อถือกว่าบริษัทคู่แข่ง

- การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานอย่างเต็มที่ แต่เอารถ้าไปรับงานพิเศษอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานตามกฎหมาย

- การที่ผู้ตรวจสอบบัญชีภาครัฐรับงานพิเศษที่เป็นที่ปรึกษาหรือเป็นผู้ที่ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ต้องถูก

๔. การใช้ข้อมูลความลับของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน คือการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐรู้เห็นใน

ข้อมูลลับของทางราชการ นำข้อมูลไปเปิดเผยเพื่อรับสิ่งตอบแทนที่เป็นประโยชน์ในรูปของเงินหรือประโยชน์อื่นๆ หรือนำข้อมูลไปเปิดเผยให้แก่ญาติหรือพากพ้องในการแสวงหาผลประโยชน์จากข้อมูลเหล่านั้น ตัวอย่างการใช้ข้อมูลความลับของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน

- การที่เจ้าหน้าที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบโครงการก่อสร้างทราบมาตรฐาน (SPEC) วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในโครงการ และแจ้งข้อมูลให้กับบริษัทเอกชนที่ตนรู้จักเพื่อให้ได้เปรียบในการประมูล

๕. การใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน คือการใช้ทรัพย์สินของทางราชการ

เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ของรัฐและทำให้หน่วยงานของรัฐเสียหายหรือเสียประโยชน์ ตัวอย่างการใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ขับรถยนต์ของส่วนราชการนำรถมาใช้ในการกิจกรรมตัว ทำให้ส่วนราชการต้องเสียบประมาณเพื่อซื้อน้ำมันรถมากกว่าที่ควรจะเป็น

๖. การใช้อิทธิพลจากตำแหน่งหน้าที่เพื่อประโยชน์แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรม

ตัวอย่างการใช้อิทธิพลจากตำแหน่งหน้าที่เพื่อประโยชน์แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรม

- การที่คณะกรรมการชุดหนึ่งประกอบด้วยกรรมการที่มาจากหน่วยงานเดียวกันหลายคนตกลงกันไว้ก่อนในการลงมติให้ประโยชน์แก่หน่วยงานตนเอง

- การที่ผู้มีอำนาจจัดปฏิบัติหน้าที่โดยเลือกปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของพากพ้อง

ปัจจัยที่ทำให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. มีฐานคิดในลักษณะบุราณการ คือ ไม่สามารถแยกแยะระหว่างเรื่องส่วนตัวกับเรื่องส่วนรวมของเจ้าหน้าที่ได้อย่างสิ้นเชิง ดังนี้

- คนไทยมีฐานความเชื่อในอดีตที่เห็นว่า บุนนาคค้ายาได้โดยไม่เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ

- ตำแหน่งหน้าที่ราชการสามารถนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนตัว จึงไม่มีการแยกแยะระหว่างประโยชน์ส่วนตัวออกจากประโยชน์ส่วนรวม

- ทัศนคติและแนวความคิดของคนในสังคมไทยยังเป็นระบบคิดแบบฐานสิบ (คือ ไม่แยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวของผู้มีอำนาจกับผลประโยชน์ส่วนรวม) จึงพัฒนาไม่ทันกับพื้นฐานแนวคิดของ

ระบบกฎหมายสากลที่เป็นระบบคิดแบบฐานสอง (คือ แยกแยกผลประโยชน์ส่วนตัวออกจากผลประโยชน์ส่วนรวมอย่างชัดเจน)

๒. มีฐานคิดในเรื่องการตอบแทนบุญคุณ โดยเฉพาะบุญคุณทางการเมือง เช่น การเอื้อประโยชน์ให้ผู้เคยสนับสนุน คะแนนเสียง หรือตอบแทนตำแหน่งให้ โดยจะไม่ใช้การตอบแทนด้วยตัวเงินเป็นหลัก แต่เป็นการตอบแทนในลักษณะผลประโยชน์อย่างอื่น เช่น การให้ผลประโยชน์ หรือตำแหน่งทางการเมือง เป็นต้น

๓. มีพัฒนาระบบราชการใช้จ่ายเงินที่สรุยสรุย ทำให้รายรับไม่สมดุลกับรายจ่าย เช่น มีภาระการใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล หรือเลี้ยงดูครอบครัว ฯลฯ ทำให้มีพัฒนาระบบราชการที่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำผิดโดยสมัครใจ หรือมีพัฒนาระบบราชการที่ยกออกผลประโยชน์ส่วนรวมเข้าเป็นประโยชน์ส่วนตัว

๔. มีความจำเป็นในการรักษาตัวรอบ และลดการเชิญปัญหาภัยคุกคามการมีผลประโยชน์ทับซ้อนทำให้ตนเองต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทับซ้อน สาเหตุส่วนหนึ่งนั้นคือปัจจัยทางสังคม ซึ่งเป็นลักษณะ "ตัวภูของภู" อันเป็นค่านิยมของสังคมที่เน้นเรื่องวัฒนธรรม การอยากมี อยากรัก การรักษาหน้าตาและยกหน้าตาทางสังคม ทำให้ต้องมีการแสวงหาทรัพย์สินและอำนาจมากขึ้น

๕. โครงสร้างการบริหาร และการมีระบบการตรวจสอบถ่วงดุล ซึ่งฝ่ายตรวจสอบ ยังขาดความเข้าใจ และระบบยังไม่มีประสิทธิภาพ จึงเอื้อต่อการมีพัฒนาระบบราชการที่เป็นไปในลักษณะการมีผลประโยชน์ทับซ้อนมากที่สุด

๖. ปัญหาการมีผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดจากปัจจัยด้านกฎหมาย ดังจะเห็นได้ว่าตัวบทกฎหมายยังไม่ต้องสนองต่อสภาพปัญหา และทันต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน กล่าวคือ บทลงโทษทางกฎหมายยังไม่เพียงพอต่อการ "ป้องกัน" และ "ป้องปราบ" ผู้ที่จะกระทำหรือคิดที่จะกระทำที่เอื้อต่อการมีผลประโยชน์ทับซ้อนเท่าที่ควร

แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. การเตรียมตัวก่อนเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ผู้บังคับบัญชาจะต้องสำรวจตรวจสอบสถานะของบุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งว่า บุคคลดังกล่าวเป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบกิจการส่วนตัวในลักษณะที่เมื่อได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว เข้าข่ายเป็นผู้มีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่ เช่น การเป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ การเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญาภายนอกหน่วยงานของรัฐ การเป็นผู้รับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการ ส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม การเข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษาตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชนซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้น อาจขัดหรือแข่งต่อประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

๒. การปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินการที่เป็นผลประโยชน์ของรัฐ จะต้องคงอยู่ตรวจสอบตนเองว่าอยู่ในสถานะที่เป็นผู้มีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่ หากว่าตนเองเข้าข่ายเป็นผู้

มีผลประโยชน์ทับซ้อนแม้แต่เพียงเล็กน้อย จะต้องรายงานเรื่องดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน៌อขึ้นไป เพื่อพิจารณาคุ้มครองหรือเครื่องหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องไม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับธุรกิจของเอกชน ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการหรือกระทบต่อความมีอิสรภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

๓. การดำเนินกิจการหลังจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มาตรา ๑๐๐ ได้กำหนดห้ามไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินกิจการที่เป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคล และประโยชน์ส่วนรวมโดยห้ามดำเนินกิจการนั้นต่อไปอีกเป็นเวลา ๒ ปี นับแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้พ้นจากตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐในตำแหน่งนั้นๆแล้ว ทั้งนี้การห้ามดังกล่าวได้ห้ามคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นด้วย

๔. การปฏิบัติตนเกี่ยวกับการให้หรือการรับของขวัญหรือผลประโยชน์

๔.๑ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐๐ และ ๑๐๓

- ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามกรทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗

- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔

๔.๒ คำนิยาม

“การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา” หมายความว่า การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นได้จากญาติ หรือจากบุคคลที่ให้กันในโอกาสต่างๆ โดยปกติตามขนบธรรมเนียมประเพณี หรือวัฒนธรรมหรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม

“ประโยชน์อื่นใด” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ที่ให้แก่กันเพื่ออัจฉริยะ แต่ไม่ใช่เพื่อให้หมายความรวมถึง เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ให้เป็นรางวัล ให้โดยเส้นทาง หรือเพื่อการสูง เคราะห์ หรือให้เป็นสินหน้าใจ การให้สิทธิพิเศษซึ่งมิใช่เป็นสิทธิที่จัดไว้สำหรับบุคคลทั่วไป ในการได้รับการลดราคาทรัพย์สิน หรือการให้สิทธิพิเศษในการได้รับบริการหรือความบันเทิง ตลอดจนการออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางหรือท่องเที่ยว ค่าที่พัก ค่าอาหาร หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน และไม่ว่าจะให้เป็นบัตร ตัว หรือหลักฐานอื่นใด การชำระเงินให้ล่วงหน้า หรือการคืนให้ในภายหลัง

“ปกติประเพณีนิยม” หมายความว่า เทศกาล หรือวันสำคัญ ซึ่งอาจมีการให้ของขวัญกัน และให้หมายความรวมถึง โอกาสในการแสดงความยินดี การแสดงความขอบคุณ การต้อนรับ การแสดงความเสียใจหรือการให้ความช่วยเหลือ ตามมารยาทที่ถือปฏิบัติกันในสังคมด้วย

๔.๓ หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์การรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นได้โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดไว้โดยหลักแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นได้จากบุคคลมิได้ เว้นแต่

(๑) จากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือกฎหมายอื่นบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เช่น ค่าส่วนแบ่งจากการนำจับ จากส่วนแบ่งการจำหน่ายสลากรกินแบ่ง ๒ ตัว ๓ ตัว เป็นต้น

(๒) การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจราญา เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจราญาได้ ดังนี้

- รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติ ซึ่งให้โดยเสนอทางจำนวนที่เหมาะสมตามฐานานุรูป กรณีนี้ ผู้ให้จะต้องเป็นญาติ ให้โดยไม่มีค่าตอบแทน กับทั้งตามจำนวนที่เหมาะสมกับฐานะ

- รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่น ซึ่งมีใช้ญาติมีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกินสามพันบาท กรณีนี้ ผู้ให้เป็นบุคคลอื่นมิใช่ญาติและราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกินสามพันบาท

- รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่การให้นั้น เป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป เช่น บัตรส่วนลดการรับประทานอาหารจากห้องอาหาร ๑ เปอร์เซ็นต์ กรณีนี้มีลักษณะให้กับบุคคลทั่วไปมิได้มีลักษณะให้สิทธิพิเศษ

๔.๔ การให้หรือรับของขวัญ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

จะเปียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ.๒๕๔๔

๑) การให้ของขวัญ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ แยกพิจารณาได้เป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑.๑) กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการคนเดียวโดยหลักแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐจะให้ของขวัญแก่ผู้บังคับบัญชา หรือบุคคลในครอบครัวของผู้บังคับบัญชาได้ เว้นแต่เป็นการให้ของขวัญตามปกติประเพณีนิยม และเจ้าหน้าที่ของรัฐจะให้ของขวัญที่มีราคาหรือมูลค่าเกินสามพันบาทไม่ได้

๑.๒) กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐขอให้ผู้อื่นร่วมมือด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐจะทำการเรียกเงิน หรือทรัพย์สินอื่นใดหรือใช้เงินสวัสดิการใดๆ เพื่อมอบให้หรือจัดหาของขวัญให้ผู้บังคับบัญชาหรือบุคคลในครอบครัวของผู้บังคับบัญชาไม่ว่ากรณีใดๆ กรณีนี้ไม่ว่าจะเป็นการให้ของขวัญตามปกติประเพณีนิยม และของขวัญมีราคาและมูลค่าไม่เกินสามพันบาทที่ตามกติกาที่ต้องห้ามทั้งสิ้น ทั้งนี้เพระขัดกับเจตนาธรรมญของกฎหมายฉบับนี้ที่มิให้มีการเบียดเบี้ยนข้าราชการโดยไม่จำเป็น และเป็นการสร้างทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง อีกทั้งเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่เพื่อนร่วมงาน และเป็นการบุกวนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อย

๒) การรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๒.๑) ผู้บังคับบัญชารับของขวัญจากผู้ใต้บังคับบัญชา แม้ผู้บังคับบัญชาจะมิได้เป็นผู้รับของขวัญจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชาโดยตรงก็ตาม แต่ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้บังคับบัญชาภัยนomyหรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลในครอบครัวของตนรับของขวัญจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชา ก็ต้องห้ามตามระเบียบนี้แล้ว เว้นแต่เป็นการรับของขวัญตามปกติประเพณีนิยม และมีราคาหรือมูลค่าไม่เกินสามพันบาท

๒.๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐรับของขวัญ จากผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยหลักแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐจะยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลในครอบครัวของตนรับของขวัญจากผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ แต่เมื่ออย่างไรให้ทำได้เฉพาะกรณีการรับของขวัญที่ให้ตามปกติประเพณีนิยม และของขวัญมีราคาไม่เกินสามพันบาท และระเบียบนี้ยังได้กำหนดลักษณะของผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้ด้วย ดังนี้

๒.๒.๑) ผู้ซึ่งมีอำนาจให้หน่วยงานของรัฐ ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น การขอใบอนุญาต การขอให้ออกคำสั่งทางปกครอง หรือการร้องเรียน เป็นต้น

๒.๒.๓) ผู้ซึ่งประกอบธุรกิจ หรือมีส่วนได้เสียในธุรกิจที่กำกับหน่วยงานของรัฐ เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง หรือการได้รับสัมปทาน เป็นต้น

๒.๒.๔) ผู้ซึ่งกำลังดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่มีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ควบคุมหรือกำกับดูแล เช่น การประกอบกิจการโรงงาน หรือธุรกิจหลักทรัพย์ เป็นต้น

๒.๒.๕) ผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์หรือผลกระทบจากการปฏิบัติหรือลงทะเบียนการปฏิบัติน้ำที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๓) ข้อควรปฏิบัติภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐทราบว่าการรับของขวัญฝ่าฝืน

๓.๑) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๙ "ในการณ์ที่บุคคลในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ของรัฐรับของขวัญแล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบในภายหลังว่าเป็นการรับของขวัญโดยฝ่าฝืนระเบียบนี้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนดไว้ สำหรับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีราคาหรือมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดไว้ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต"

๓.๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินกิจการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ดังนี้

มาตรา ๑๐๓ ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นได้จากบุคคลนอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือกฎหมาย ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นได้โดยธรรมจรรยา ตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดบทบัญญัติในรัชสมัยนั้นให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้ฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๓ ต้องระวังโดยจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับกรณีความผิดตามมาตรา ๑๐๐ วรรคสาม หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้พิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้รู้เห็นยินยอมด้วยในการที่คู่สมรสของตนดำเนินกิจการตามมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีความผิด

๔.๕ การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ใดที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ หรือมีราคา หรือมีมูลค่ามากกว่าที่กำหนดไว้

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ.๒๕๔๓ ข้อ ๗

"การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ หรือมีราคาหรือมีมูลค่ามากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับมาแล้ว โดยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องรับไว้ เพื่อรักษาไม่ตรึงมิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นต้องแจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์นั้นต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน สถาบันหรือองค์กรที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยทันทีที่สามารถกระทำได้ เพื่อให้วินิจฉัยว่ามีเหตุผลความจำเป็น ความเหมาะสมและสมควรที่จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นไว้เป็นสิทธิของตนหรือไม่"

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานหรือสถาบันหรือองค์กร ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัด มีคำสั่งว่าไม่สมควรรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าว ก็ให้คืนทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นแก่ผู้ให้โดยทันที ในกรณีที่ไม่สามารถคืนให้ได้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นส่งมอบทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวให้เป็นสิทธิของหน่วยงานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดโดยเร็ว

เมื่อได้ดำเนินการตามความในวรรคสองแล้ว "ให้อธิบายว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่เคยได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวเลย"

ช่องทางและขั้นตอนการแจ้งเบาะแส

กรณีพบเห็นพฤติกรรมที่นำสู่การมีผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. การแจ้งเบาะแส

เมื่อพบเห็นหรือประสบปัญหาความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมที่เรียกว่า ผลประโยชน์ทับซ้อน ควรดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ เมื่อเกิดขึ้นกับตนเอง

ควรพิจารณาผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นว่าส่วนรวมเสียผลประโยชน์หรือไม่ หากส่วนรวมเสียประโยชน์ ท่านควรหลีกเลี่ยง เช่น หากท่านเป็นคณะกรรมการพิจารณาจัดจ้าง หรือพิจารณาความดี ความชอบของบุคคลใกล้ชิด ท่านควรถอนตัวจากการเป็นคณะกรรมการ หรือดูออกเสียง เนื่องจากการตัดสินใจของท่านอาจส่งผลให้การพิจารณาเกิดความเบี่ยงเบน แต่หากเป็นคนรู้จักกันธรรมด้า ท่านควรประกาศให้ทราบว่า ท่านรู้จักบุคคลนั้นต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้ เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจของท่านและเพื่อความโปร่งใสด้วย

๑.๒ เมื่อเกิดขึ้นกับผู้ร่วมงานหรือคนใกล้ตัว

ท่านควรให้คำแนะนำด้วยการอธิบายให้เข้าใจถึงกรณีต่างๆ และผลหรือโทษของความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งแนะนำวิธีการป้องกัน เพื่อสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงานทั้งนี้หากท่านพบเห็นและมีหลักฐานที่ทำให้มั่นใจว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต และปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ของตนเอง ซึ่งส่งผลให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ส่วนรวม ท่านสามารถประสานเพื่อให้ข้อมูลกับหน่วยงานดังต่อไปนี้

๑) หน่วยงานต้นสังกัดของผู้กระทำการ

กรมการศาสนา ๑๐ กระทรวงวัฒนธรรม ถนนเทียมร่วมมิตร แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๒๐๘ ๓๗๑๐ โทรสาร : ๐ ๒๒๐๘ ๓๗๑๐

๒) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน โทรสายด่วน ๑๖๗๖

๓) ศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย โทรสายด่วน ๑๕๖๗

๔) ศาลปกครองโทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๑๑๑๑ หรือสายด่วน ๑๓๕๕

๕) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน พ.ป.ช.)

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๒๘ ๔๘๐๐ ถึง ๔๘๔๙

๖) บุณนิธิประเทศไทย ๐ ๒๕๔๗ ๑๗๑๑

๗) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โทรศัพท์ ๐ ๒๒๗๑ ๘๐๐๐

๒. ขั้นตอนกระบวนการดำเนินการ

กรณีข้อสงสัยหรือทักษะท่วงว่ามีการกระทำที่เอื้อต่อการมีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน เมื่อข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความสงสัยว่าข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดหรือดำเนินการใด ให้ข้าราชการยุติการกระทำการดังกล่าวไว้ก่อนแล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา หัวหน้าส่วนราชการและคณะกรรมการจริยธรรมพิจารณา เมื่อผ่านกระบวนการวินิจฉัยเป็นประการได้แล้ว ให้ปฏิบัติตามนั้น

บรรณานุกรม

- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔
- ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจารยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ.๒๕๔๓
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ.๒๕๔๔
- สำนักงาน ก.พ. (๒๕๔๒). ความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict Of Interest). กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน